

מ"ת 50429/02/23 - מדינת ישראל-תביעות נגב נגד מוחמד געאר (עציר)-ויעוד חזותי, ריאד געאר (עציר)-ויעוד חזותי, שניהם ע"י

בית משפט השלום בבאר שבע

מ"ת 50429-02-23 מדינת ישראל נ' געאר(עציר) ואח'

בפני המבקשת
כבוד השופט יניב בן הרוש
נגד המשיבים
מדינת ישראל-תביעות נגב
ע"י ב"כ עו"ד מאירי לב
1. מוחמד געאר (עציר)-ויעוד חזותי
2. ריאד געאר (עציר)-ויעוד חזותי
שניהם ע"י ב"כ עו"ד אייל אביטל

החלטה

רקע

1. לפניי בקשה להורות על מעצר המשיבים עד לתום ההליכים, בכתב אישום המייחס למשיב 1 ביצוע עבירת תקיפה הגורמת חבלה של ממש - עבירה לפי סעיף 380 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "חוק העונשין"), ולמשיב 2 עבירת חבלה כשעברייני מזויין - עבירה לפי סעיף 335(א)(1) + 334 לחוק העונשין.
2. על פי עובדות כתב האישום המקורי, בתאריך 15.2.23 באזור המעליות בבית החולים סורוקה באר שבע בסמוך לשעה 12:30 תקף המשיב 1 את אברהים עג'מי, (להלן: "המתלונן") בכך שהכה בו במכת אגרוף בעין ימין והפילו לרצפה וכתוצאה מכך נגרמו למתלונן חבלות של ממש בדמות שטף דם והמטומות מסביב לעין ימין. בהמשך לכך תקפו בני משפחת המתלונן אחרים ממשפחת הנאשמים. בסמוך לאחר מכן, תקף המשיב 2 את המתלונן בכך שהטיח אבן בראשו ופגע באוזן שמאל של המתלונן. המתלונן איבד הכרה ונגרמו לו חבלות.
3. במהלך הדיון ביום 5.3.23 הודיע ב"כ המבקשת על תיקון כתב אישום כך שהעבירה המיוחסת למשיב 1 בוצעה מחוץ לבית החולים באותו מקום בו המשיב 2 תקף את המתלונן זמן קצר לאחר מכן. יצוין כי המבקשת לא הגישה כתב אישום מתוקן עד לרגע זה ממש.

טיעוני הצדדים

4. ב"כ המשיב הלין על תיקון כתב האישום בפתח הדיון. הפנה באופן יסודי ומקיף לשלל סרטוני האבטחה המצויים בחומר החקירה, וטען כי הם מלמדים על כך שבני משפחת עג'מי ובראשם אברהים יזמו את אירועי האלימות שהתרחשו באותו היום. הלין על כך שהתביעה לא עצרה את אברהים ואף לא הגישה נגדו כתב אישום. לא חלק על כך שהמשיב 2 אכן השליך אבן על המתלונן, אך טען כי הנאשמים הם אלו שהותקפו אותו והוא פעל כדי להגן על עצמו.

5. ב"כ המבקשת הפנה לסרטון בו נצפה המשיב 2 מרים אבן ומטיח אותה באברהים. אישר כי אין למדינה ראיות נגד המשיב מלבד עדותו של אברהים. הפנה לכך שחלקו של אברהים מינורי ולכן לא הועמד לדין, יחד עם זאת לא התקבלה החלטה שלא להעמידו לדין והדברים נשקלים.

דין

6. בפתח הדברים, אפרט את השתלשלות העניינים כעולה מסרטוני מצלמות האבטחה של בית החולים:

א. מעין בסרטון 202302151 בדיסק 1 ניתן לראות את השתלשלות אירוע האלימות בלובי בסמוך למעליות:

i. מונה 12:27 - אברהים (מזוהה בדו"ח צפיה 21.2.23 ניסים כהן) ומספר רב של צעירים מתגודדים בתוך הלובי.

ii. מונה 12:34:32 - מוסטפה ואחר נכנסים ללובי .

iii. מונה 12:34:40 - אברהים נכנס במהירות אחר מוסטפה והאחר (להלן : "השניים") על מנת להשיגם

iv. מונה 12:34:42 - אחד מן השניים מניף אגודל לעבר אברהים

א. מונה 12:34:51 - מספר אנשים מגיעים כדבוקה מחוץ ללובי ורצים אחרי אברהים. חלקם עם קפוצ'ונים על ראשיהם ומסכות קורונה.

ב. מונה 12:34:51 - מספר אנשים מתוך הלובי מתצפתים לעבר אברהים והשניים.

ג. מונה 12:34:53 - אברהים מתקרב באופן מאיים לעבר השניים מבצע תקיפה כלשהי כלפיהם, ואף מקרב את ראשו כלפיהם באופן המתיישב עם יריקה. מה גם שבסמוך לכך מוסטפה מנגב את פניו עם שרוול ידו. בתגובה אחד מהשניים דוחף את אברהים ואילו השני נותן מכת אגרוף לאברהים. כתוצאה מכך אברהים נופל על הרצפה.

ד. מונה 12:34:55 - אותם אנשים שתצפתו על אזור המעליות רצים לעבר אברהים ותוקפים את השניים. חלקם עם קפוצ'ונים על ראשיהם ומסכות קורונה.

ה. מונה 12:34:55 - אותם אנשים שהגיעו במהירות מחוץ ללובי מגיעים לעבר המעליות ומשתתפים בתקיפת המתלוננים.

ו. מונה 12:34:59 - חלק מהתוקפים קופצים מעל אברהים על מנת להשתתף בתקיפה השניים.

עמוד 2

- ז. מונה 12:35:08 - בעוד השניים מנסים לברוח מהמקום אחד המעורבים תוקף אותם בבעיטה על מנת למנוע מהם לברוח.
- ב. מעיין בסרטון 20230215132140 בדיסק 3 ניתן לראות את המשך השתלשלות אירוע האלימות מחוץ לבית החולים:
- א. מונה 12:35:15 - אדם נראה יוצא בריצה אל מחוץ ללובי, בעוד אחד רודף אחר ותוקף אותו. וממשיך לתקוף אותו גם כשהוא שרוע על הרצפה.
- ב. מונה 12:35:33 - מוחמד עג'מי (מזוהה בדו"ח צפיה 21.2.23 ניסים כהן) רודף אחרי המשיב 2. המשיב 2 ניגש למאבטח.
- ג. מונה 12:39:10 - המשיב 2 נראה חוזר אל הלובי.
- ג. בחזרה לסרטון 202302151 בדיסק 1 ניתן לראות את המשך השתלשלות אירוע האלימות בלובי:
- א. מונה 12:39:25 - צעיר נמוך קומה נכנס ללובי, מיד אחריו מגיע אברהים ותוקף אותו.
- ב. מונה 12:39:27 - מוחמד עג'מי (מזוהה בדו"ח צפיה 21.2.23 ניסים כהן) מצטרף לתקיפה של אותו צעיר נמוך קומה ומאבטח שמגיע למקום מנסה להפריד
- ג. מונה 12:39:35 - המשיב 2 (מזוהה בדו"ח צפיה 21.2.23 ניסים כהן) נכנס למקום מוריד מעיל שחור ונשאר עם חולצה אדומה מכה במכת אגרוף את אברהים.
- מונה 12:39:50 - המשיב 2 יוצא מהלובי החוצה.
- ד. מיד בהמשך לכך ניתן לראות בסרטון 15385013 בדיסק 5 את המשך השתלשלות אירוע האלימות מחוץ לבית החולים:
- א. מונה 12:41:38 - מתחיל עימות מחוץ לבית החולים
- ב. מונה 12:41:43 - המשיב 2 (מזוהה בדו"ח צפיה 21.2.23 ניסים כהן) לבוש בחולצה אדומה, מבחין בכך, ולאחר שכבר התרחק מהמקום, חוזר על עקבותיו, מרים דבר מה מהרצפה ומתקרב למקום העימות.
- ג. מונה 12:41:48 - המשיב 2 מניף את אותו דבר מה שהרים מהרצפה ומטיח אותו באדם אחד.

7. התשתית הראייתית של התביעה לעניין זהות מבצעי העבירה מבוססת על הראיות הבאות:

- א. חקירת שמואל צמח 15.2.23 - עמד בסמוך לשביל הכניסה לבית החולים. ראה קטטה. ראה אדם מזוקן עם ג'קט אדום תופס אבן ומטיח באדם מבוגר שהתמוטט.
- ב. חקירת יגאל געאר 15.2.23 - תיאר כי עמד מול כניסת בית החולים באי תנועה ודיבר בטלפון. פתאום 10-15 אנשים היכו אותו. ציין כי אלו בני משפחת עג'מי לא מכיר אותם אישית. תוך כדי תקיפה הם אמרו: "**תורידו אותו**".
- ג. חקירת מוסטפה געאר 15.2.23 - תיאר כי חיכה למעלית בבית החולים. הגיעו אליו 15 אנשים שאחד מהם הוא וחמד ג'עאר אותו הוא מכיר. מוחמד ג'עאר תקף אותו באגרופים ותפס אותו בצוואר. הורידו אותו לרצפה וכולם תקפו אותו בעודו על הרצפה. מציין שיש סכסוך בין המשפחות ולכן תקפו אותו. נגרמו לו חבלות בעקבות התקיפה. תוך כדי התקיפה הם צעקו: "**תהרגו אותו, תהרגו אותו**".
- ד. חקירת המשיב 2 מיום 15.2.23 - מסר כי הגיע לבקר את קרוב משפחתו בבית החולים. תקפו אותו אנשים. מאשר סכסוך עם משפחת אלעג'מי. לא מכיר את איברהים. לובש חולצה אדומה, ומעליה היה לו מעיל שחור שנפל לו בזירה. מסר כי כשהיה לי המעלית אדם ממשפחת אלעג'מי ירק לו על הפרצוף. מכחיש שהרים אבן. בהמשך שומר על זכות השתיקה.
- ה. חקירת מוחמד עג'מי מיום 15.2.23 - מסר כי הגיע לבית החולים לבקר קרוב משפחה. היו שם אנשים ממשפחת געאר שזרקו מילים. ראה בכניסה למעלית שזורקים אבן על אברהים. מכחיש שהרביץ טוען שרק הרחיק את המתלוננים. מאשר שהיה אירוע לי המעליות בו היו "צעקות מהומות". הבחור שפגע עם אבן באברהים הוא המשיב 2 שלבש חולצה אדומה. מכחיש שתקף באזור המעליות. מכיר את מוסטפה ויגאל אך מכחיש שתקף אותם.
- ו. חקירת אדם אלגעאר מיום 15.2.23 - מסר כי הגיע לבית החולים לבקר קרוב משפחה. מאשר סכסוך בין משפחת געאר לבין משפחת עג'מי. מכיר את אברהים היכרות כללית מרהט. הגיע למקום עם ריאד. טוען שהיה ברכב במהלך האירוע ונעצר מבלי שעשה דבר.
- ז. חקירת זאהי עג'מי מיום 15.2.23 - מסר כי הגיע לבית החולים לבקר קרוב משפחה. ירד מהאוטו בסמוך לשער הכניסה ואז המשיב 1 תקף אותו. מאשר סכסוך בין משפחת ג'עאר ועג'מי. ראה במקום את מוסטפה געאר. מכחיש שתקף את מוסטפה ואת יגאל.
- ח. חקירת נדים עג'מי מיום 15.2.23 - מסר כי הגיע לבית החולים ביחס עם אוסמה לבקר קרוב משפחה. מאשר סכסוך בין משפחת ג'עאר ועג'מי. לא זוכר מה ראה מרוב לחץ. הגיעו אנשים לרכב שלו ותקפו אותו. מכחיש שנכנס לבית החולים. מכחיש שתקף.
- ט. חקירת סאמח עג'מי מיום 15.2.23 - מסר כי הגיע לבית החולים ביחס עם אוסמה לבקר קרוב משפחה. מאשר סכסוך בין משפחת ג'עאר ועג'מי. מכחיש שתקף. טוען שקיבל מכה בראש. טוען שריאד כל הזמן מחפש אותו בעקבות הסכסוך. ראה שריאד דחף את

איברהים. עמד בחוץ ליד הדלת של הכניסה לבית החולים. ראה את אדם רץ אך לא ראה אותו מרביץ.

י. חקירת מוחמד געאר מיום 15.2.23 - מסר כי הגיע לבית החולים לבקר קרוב משפחה. יצא מבית החולים לכיוון השער ואז הותקף על ידי מספר אנשים וביניהם זאהי עג'מי. לא ראה מכות בין המשפחות באותו היום. מכחיש שתקף.

יא. חקירת יגאל געאר מיום 16.2.23 - מסר כי הגיע לבית החולים לבקר את בנו שנורה. בכניסה למיון תקפו אותו 15-20 אנשים ממשפחת עג'מי, אך לא מכיר אותם אישית. תקפו אותו בבעיטות ואגרופים קיבל אבן לפנים. הבין ממוסטפה שהוא קיבל מכות לפני כן. נגרמו לו חבלות בעקבות האירוע.

יב. חקירת אלון אפללו מיום 16.2.23 - עובד כפקח. בסמוך לשעה 12:45 ראה קטטה. ראה אדם עם חולצה אדומה הרים בשתי ידיו אבן והטיח בראשו של אדם מבוגר. תפס את התוקף והוביל אותו לניידת. אמר לו שהיד שלו שבורה ושהוא מפחד שירביצו לו.

יג. חקירת מוסטפה געאר 16.2.23 - מסר כי הגיע לבית החולים. ובכניסה אדם בשם אברהים חסם אותו ובעט לו בשקית. לא רצה להתעמת והמשיך למעלית. פתאום הגיעו 10-15 אנשים ותקפו אותו. שניים מהם היו מוחמד עג'מי ואברהים. התנפלו עליו הרבה אנשים והוא כמעט איבד הכרה. מוחמד עג'מי נתן לו חבטה באף וגם אחז בצווארו. הוא אף אמר במהלך האירוע: "תורידו אותו".

יד. חקירת אברהים עג'מי 19.2.23 - תיאר כי הגיע לבית החולים לבקר קרוב משפחה. בשביל הכניסה לבית החולים התנפלו עליו אנשים. המשיב 1 תקף אותו המשיב 2 הטיח בו אבן. מכחיש שתקף את המשיב 2. מכחיש שמוחמד ג'עאר תקף את ריאד.

טו. חקירת יגאל געאר 19.2.23 - מסר כי לא זיהה מי מהתוקפים במסדר זיהוי משום שתקפו אותו מספר אנשים והוא לא בטוח במאה אחוז מי תקף אותו.

טז. חקירת מוסטפה געאר 19.2.23 - זיהה במסדר זיהוי את זאהי עג'מי ונדים עג'מי. הסביר כי בחקירתו הראשונה לא מסר את שמותיהם של זאהי עג'מי ונדים עג'מי כי היה מעורפל בבית החולים. חוזר על כך כי מוחמד עג'מי, זאהי עג'מי, נדים עג'מי ואברהים תקפו אותו באופן וודאי.

יז. חקירת אברהים עג'מי 20.2.23 - מכחיש היכרות עם מוסטפה. מכחיש שתקף את מוסטפה. מאשר שהוא האדם שנראה בסרטון מותקף ונופל. לא זוכר את מה שמראים לו בסרטון. מכחיש שתקף.

יח. חקירת משיב 1 מיום 20.2.23 - מכחיש שהשתתף בקטטה. מכחיש שנעצר בתוך הלובי וטוען שנעצר מחוץ לבית החולים.

יט. חקירת משיב 2 20.2.23 - מאשר שזרק אבן על אברהים כהגנה עצמית, הרגיש

סכנת חיים. טוען שמהלך התקיפה בתוך בית החולים ליד המעלית נשברה לו היד.

כ. חקירת מוסטפה געאר 20.2.23 - נכנס לבית החולים כששקית אוכל בידו. איברהים עמד בכניסה ובעט לו בשקית. המשיך למעליות. הגיע אליו מוחמד עג'מי והיו איתו עוד 10-15 אנשים. מוחמד עג'מי נתן לו אגרוף באזור הפה והאף ותפס אותו מהצוואר. אנשים נוספים הגיעו ותקפו אותו. ביניהם היו אברהים, זאהי עג'מי ונדים עג'מי. מפחד מהם.

כא. חקירת זאהי עג'מי מיום 21.2.23 - לא מזהה אנשים בסרטון. מכחיש שנכנס לבית החולים. מכחיש שתקף את מוסטפה געאר.

כב. חקירת מוחמד עג'מי מיום 21.2.23 - רואה בסרטון את אברהים נופל. מכחיש שהתקרב למוסטפה. לטענתו לא היה במקום בכלל אלא רק בחוץ.

כג. חקירת חאלד געאר מיום 20.2.23 - טוען שירד מהמעלית ואז היו שני צעירים שקיללו אותו. היה אדם מבוגר איתם. ירקו עליו. התקשר למשטרה. לא ראה את התקיפה עצמה.

כד. עימות בין מוסטפה לבין מוחמד עג'מי (19.2.23) - מוסטפה מזהה את מוחמד עג'מי. מציין שמדובר בבן דודה שלו. מסר כי כשנכנס לבית החולים אברהים בעט לו בשקית. בהמשך הגיעו מספר רב של אנשים וביניהם מוחמד עג'מי שנתן לו אגרופים לאזור האף והשיניים ותפס את הצוואר שלו. כל השאר הגיעו ובעטו בו בגוף ובפנים. נגרמו לו חבלות והוא דימם. מוחמד עג'מי מכחיש ומוסר שזה לא פעם ראשונה ש"הם" מעלילים עליו.

כה. עימות בין מוסטפה לבין זאהי עג'מי (19.2.23) - מוסטפה מזהה את זאהי עג'מי. מציין שזאהי עג'מי תקף אותו. מסר כי כשהגיע למעליות, אברהים מוחמד עג'מי וזאהי עג'מי ואחרים תקפו אותו. נחבל קשות בפניו. חלקו של זאהי עג'מי היה שנתן לו מכות אגרוף בפניו. זאהי עג'מי הכחיש וטען שמוסטפה משקר.

כו. עימות בין מוסטפה לבין נדים עג'מי (19.2.23) - מוסטפה מזהה את נדים עג'מי. מכיר אותו מילדות, אך לא יודע מה שמו. טוען שתקף אותו בבית החולים ביחד עם אחרים. נדים עג'מי מכחיש וטוען שמוסטפה שקרן.

כז. עימות בין המשיב 2 לאברהים (20.2.23) - אברהים טוען שהמשיב 2 היכה אותו באמצעות אבן בראש. המשיב 2 טוען שניסה להגן על עצמו.

כח. עימות בין המשיב 1 לאברהים (20.2.23) - אברהים טוען שהמשיב 1 היכה בו במכת אגרוף. המשיב 1 טוען שאברהים משקר.

כט. מסדר זיהוי סה' (מוחמד ג'עאר) - יגאל געאר הצביע על ניצב מספר 6 כמי שתקף אותו באגרופים. בפועל המשיב 1 היה מספר 8 במסדר הזיהוי.

ל. מסדר זיהוי סו' (זאהי ג'עאר) - יגאל געאר לא זיהה במסדר את מי שתקף אותו.

לא. מסדר זיהוי סז' (נדים ג'אער) - מוסטפא אלגעאר הצביע על נדים כמי שתקף אותו באירוע.

לב. מסדר זיהוי סח' (זאהי עג'מי) - מוסטפא אלגעאר הצביע על זאהי עג'מי כמי שתקף אותו באירוע. ציין כי מדובר בבן דודה שלו. ציין כי הוא "קפץ" עליו ביחד עם האחרים. כולל מוחמד עג'מי.

לג. דו"ח פעולה בניטה צופיה 15.2.23 - הגיעו בעקבות דיווח על אירוע קטטה. הבחינו בזאהי עג'מי מרים ידיו באויר ומקלל ועצרו אותו. במקביל רץ עם הפקח אחרי המשיב 2 ואף הוא נעצר. חשוד נוסף בשם אדם געאר שנצפה במהלך הקטטה ברח מהמקום ונעצר.

לד. דו"ח פעולה יצחק ברשצקי 15.2.23 - הבחין בקטטה. עצר שני מעורבים בקטטה, המשיב 1 וזאהי עג'מי.

לה. מזכר אלון אפללו 15.2.23 - קיבל דיווח על קטטה. ראה אדם לבוש חולצה אדומה מרים אבן ומטיח אותה באדם מבוגר. רץ אחריו ותפס אותו. השוטר תומר זוהר הצטרף אליו ואותו אדם שהתברר כריאד נעצר.

לו. שיחה למוקד 100 - חאלד געאר מתקשר למשטרה ומדווח על אברהים עג'מי ואחרים שמאיימים עליו ויורקים עליו.

8. הנה כי כן, בכל הנוגע לאירוע האלימות המיוחס למשיב 1 הראיה היחידה היא עדותו של אברהים. הלכה היא כי בבחינת התשתית הראייתית בהליכי מעצר בית המשפט לא יידרש לטענות הנוגעות למהימנות או למשקל. ראו למשל בש"פ 1385/15 **כהן נ' מדינת ישראל**. על כן רק במקרים חריגים ייתן בית המשפט דעתו לטענות לגבי מהימנות העדים כאשר: "**חומר הראיות מגלה על פניו סתירות או פירוכות מהותיות המלמדות על חולשה בולטת בתשתית הראייתית**" ראו למשל בש"פ 9896/16 **מחיסן נ' מדינת ישראל**.

9. לאחר עיון מקיף בחומר החקירה התרשמתי כי מקרה זה הינו חריג לכלל האמור, במובן בו יש קושי לבסס ממצא על עדותו של אברהים. זאת ממספר טעמים: **ראשית**, אברהים יזם את האירוע האלים באותו היום. מסרטון 14767011 מדיסק מספר 2 מונה 12:34:31, עולה כי בזמן הרלוונטי מיד בסמוך לפני התקיפה שני בחורים מגיעים לכניסה לבית החולים, אחד מהם עם שקית, בכניסה נראה כי יש מפגש עם אחרים לפני דלת הכניסה, במהלכו ניתן לראות את השקית נהדפת. כל זאת בהלימה לעדותו של מוסטפא שמציין כי היה זה אברהים. מיד בהמשך לכך, מעיון בסרטון 202302151 בדיסק מספר 1 ניתן לראות במונה 12:34:53 כי אברהים מתקרב באופן מאיים לעבר מוסטפה והאחר שהיה עמו, ומקרב את ראשו כלפי המתלוננים באופן המתיישב עם יריקה. בסמוך לכך מוסטפה נראה כמנגב את פניו עם שרוול ידו. מיד לאחר מכן, אברהים נהדף ומקבל מכת אגרוף ומתחילה הקטטה. **שנית**, גרסתו של אברהים רחוקה מלעורר אמון. כך למשל, אברהים טען שאינו מכיר את מוסטפא. בו בזמן שבפועל הוא ניגש אליו מיוזמתו והתחיל עמו בדיון ודברים, כפי שנראה בסרטון. כמו כן, אברהים הרחיק עצמו באופן מוחלט מהאירוע הראשון של האלימות ליד המעליות. בעוד בפועל הוא נראה שם כמי שמתחיל את אירוע האלימות. ואם בכך לא די הרי שאברהים טען שלא היה במקום, וכשהוצג לו סרטון בו הוא נצפה ענה שאינו זוכר. עניין אחרון הוא שהתנהגותו של אברהים נראית אלימה ותוקפנית למדי, באופן רחוק שנות אור מהאופן התמים שבו הוא מציג את עצמו. **שלישית**, אין כל ממצא אחר בחומר הראיות

שתומך בעדותו של אברהים. אכן, על פי דיני הראיות אין צורך בתוספת ראייתית לעדות קורבן אלימות, אלא שכאשר מדובר באדם שבעצמו ביצע עבירות באותו אירוע, והוא שיקר שקרים מהותיים, נראה כי בהיעדר חיזוקים אובייקטיביים לעדותו, יהיה קושי במסגרת ההליך העיקרי לבסס עליה ממצא. לא נעלם מעיניי, כי אכן יש חבלה על פניו של אברהים, אך כפי שניתן לראות בסרטון מצלמת האבטחה, הוא הותקף במכת אגרוף לפני דקות ספורות קודם לכן, על ידי אדם שזהותו אינה ידועה לתביעה עד עצם היום הזה. (סרטון 202302151 בדיסק 1 נמונה 12:34:53)

10. סוף דבר אני קובע כי ישנה חולשה ראייתית ביחס לעבירה המיוחסת למשיב 1.

11. ביחס למשיב 2 פני הדברים שונים. אין מחלוקת כי המשיב 2 תקף את אברהים עם אבן. והוא אף מתועד בסרטון אבטחה בעודו עושה כן.

12. לא התרשמתי כי עומדת למשיב 2 טענת הגנה עצמית ואף לא מתקיימת קרבה כלשהי לסייג. המשיב 2 כבר החל להתרחק מהמקום, ורק לאחר שהתרחק, ומבלי שאף אדם תקף אותו, או התקרב אליו באופן מאיים, חזר לאחור, הרים אבן והטיח אותה באברהים. אם בכך לא די, הרי שהמשיב תקף דקות ספורות קודם לכן את אברהים בלובי של בית החולים. (סרטון 202302151 בדיסק 1 מונה 12:39:35)

13. אף לא התרשמתי כי אי העמדתו לדין של אברהים מצדיקה סעד כלשהי למשיב 2. אכן, מהסרטונים בהם עינתי, ניכר כי אברהים היה הראשון שנקט באלימות באירוע עם מוסטפא והאחר שהיה עמו ליד המעליות. (סרטון 202302151 בדיסק 1 מונה 12:34:53) ובמובן מסוים נראה כי הוא הקטליזטור לאירוע. יחד עם זאת, התביעה הודיעה כי התיק נגדו לא נגזז אלא נבחן שלא במסגרת הליך מעצר. זאת ועוד, יש לזכור כי האלימות בה נקט אברהים פחותה משמעותית מזו בה נקט המשיב 2. מה גם שאברהים לא נקט באלימות כלפי המשיב 2.

14. אשר על כן, אני קובע כי קיימות ראיות לכאורה לעבירה המיוחסת למשיב 2.

עילת המעצר

15. ביחס למשיב 2 קבעתי קיומן של ראיות לכאורה.

16. עוצמת המסוכנות הגבוהה הנשקפת מן המשיב 2 נלמדת ממהות המעשים המיוחסים לו ונסיבות ביצועם.

17. מדובר באירוע אלימות ברף המסוכנות הגבוה. עיון בסרטונים מלמד על תעוזתו של המשיב 2. מדובר בתקיפה יזומה, אכזרית, באמצעות אבן שפצעה את אברהים בפניו.

18. אכן, המשיב 2 לא יזם את האירוע הראשוני בלובי בית החולים. אך המשיב 2 נראה פעיל למדי באירוע כולו, ולתקיפתו הקשה של אברהים באמצעות אבן, (סרטון 15385013 בדיסק 5 מונה 12:41:43) קדמה תקיפה מצד המשיב 2 כלפי אברהים בלובי של בית החולים. (סרטון 202302151 בדיסק 1 מונה 12:39:35)

19. המסוכנות נלמדת הן מהמעשים עצמם, הן מהתעוזה הרבה הנובעת מביצוע מעשים שכאלה לאור יום במקום ציבורי, הן מהחבלות הקשות שנגרמו לאברהים, אך לא פחות מכל אלו גם ממקום התקיפה - **בית חולים**. אירוע אלימות המוני בבית חולים, הינו אירוע שאין להשלים עמו, גם במחיר פגיעה בחירותם של התוקפים.

מציאות בה מטופלים, צוותים רפואיים ומבקרים חוששים להגיע לבית החולים, בשל פורעי חוק נעדרי עכבות, הינה מציאות שאין לקבל ואין לתת לה יד בשום צורה ודרך. הקורבן בתיק זה, אינו רק אברהים, אלא הציבור כולו, אזרחים ואנשי צוות רפואי, שמתהלכים בחשש במרחב הציבורי של בית החולים.

20. המסוכנות אף נלמדת מהיעדר המורא של המשיב 2, אשר כאמור תקף את אברהים לאור יום, בבית חולים מרושת במצלמות אבטחה, ועמוס במאבטחים. ללמדנו, שהוא אינו נרתע מגורמי אכיפת החוק, ואין כל יסוד להניח כי יורתע על ידי מפקח, איכותי ככל שיהיה, לו ישוחרר. בכך יש כדי להעיב על מידת האמון שניתן לתת במשיב 2, אמון אשר הינו תנאי ראשון במעלה טרם בחינת אפשרות לשחרור. בעניין האמון נקבע כי: "**האמון שניתן לבית המשפט בנאשם שיקיים את התחייבויותיו הינו הנדבך הראשון בלעדי אין בהחלטה לשחרר נאשם בתנאים מגבילים או לעצרו באיזוק אלקטרוני**". ראו למשל בש"פ 1903/18 מרואני נ' מדינת ישראל. עוד לעניין מרכזיות יסוד האמון בנאשם ראו בש"פ 2083/09 מולנר נ' מדינת ישראל וכן בש"פ 4977/99 משעלי נ' מדינת ישראל.

21. משקבעתי כי קיימת עילת מעצר מסוג מסוכנות ברף הגבוה וכי נוכח התנהגות המשיב 2 באירוע, אין באפשרותי לתת בו אמון, הרי שהמשיב 2 אינו צולח את המבחן הראשון במבחן הדו-שלבי. בנסיבות העניין, היעדר עבר פלילי אינו גורע ממידת המסוכנות הנשקפת מפני המשיב 2 ומהקושי ליתן בו אמון. משאלו הם פני הדברים, לא מצאתי טעם לזמן תסקיר, שכן הלכה היא כי: "**מקרים בהם ברי כי חלופת מעצר לא תסכון - אין טעם להזמין תסקיר**". ראו למשל בש"פ 27/15 יונס נ' מדינת ישראל.

22. לאחרונה מסתמנת לה תופעה מדאיגה ומסוכנת של התנהגות פורצת גבולות בבתי חולים. התנהגות זו לא רק שמעמידה בסיכון את הצוות הרפואי והמאבטחים, אלא אף מעמידה בסיכון חולים ומבקרים ופוגעת ברמת השירות שניתן לכלל האזרחים. תופעה זו מסכנת את מעמדם של בתי החולים כמקום ניטרלי ובטוח, בו ניתן להגיע כדי לקבל טיפול רפואי. תופעה זו כה נפוצה ושגורה עד כי אחת למספר חודשים אף נערכים ימי מחאה בבתי החולים מצד הצוותים הטיפוליים ובצדק, משום שאלו מרגישים לא מוגנים. אכן, מכת מדינה כשלעצמה אינה מקים עילת מעצר. יחד עם זאת, כפי שנקבע בדנ"פ 2316/95 גנימאת נ' מדינת ישראל: "**מכת מדינה" מסתופפת תחת קורת גגן של "נסיבות העבירה או מהותה", ועליה לקבל את משקלה המלא וההולם כחלק מהפן האובייקטיבי של העילה**". ודוק, בענייננו, עילת המעצר לא קמה מעצם קיומה של "מכת מדינה", אלא קמה ממעשיו האלימים של המשיב 2, שבוצעו באכזריות רבה במרחב הציבורי. אשר על כן, קיומה של "מכת מדינה", אינו משמש בענייננו כתחליף להקמת עילת המעצר, אלא רק כחיזוק אובייקטיבי משמעותי לה.

23. סוף דבר, הכלל שיש לנסח קל וברור: אלימות המונית וקשה בתוך בית החולים דינה אחד - מעצר עד לתום ההליכים. וגם אם לכלל יש חריגים, בענייננו של המשיב 2 לא מצאתי כל טעם לחרוג מכך.

24. לאור האמור אני מורה על מעצר המשיב 2 עד לתום ההליכים.

25. ביחס למשיב 1, פני הדברים שונים, משום שבענייננו התרשמתי מקיומה של חולשה ראייתית. כבר אומר, כי לו היו ראיות בעוצמה גבוהה כנגד המשיב 1, ייתכן והיה מקום להורות גם על מעצרו עד תום ההליכים. אולם, משקיימת חולשה ראייתית ומשעילת המעצר נגד המשיב 1 פחותה בעוצמתה מזו הקיימת נגד המשיב 2, נוכח הפער בין מעשיהם והעבירות המיוחסות להם, הרי שבהתאם לעקרון מקבילית הכוחות, עליו חזר בית המשפט

בבש"פ 2261/18 **עותמאן נ' מדינת ישראל**, האיזון בין עוצמת עילת המעצר, עצמת הראיות וטיבה של חלופת המעצר, מוביל למסקנה שונה בעניינו של המשיב 1. לפיכך, מצאתי כי ניתן יהיה לשקול את שחרורו של המשיב 1 למעצר בית, ככל שתוצע חלופה מחוץ לעיר רהט, עם מפקחים איכותיים ובערבויות הולמות.

26. טרם סיום אציין כי התוצאה לפיה המשיב 1 ישוחרר טרם קבלת תסקיר בזמן שהמשיב 2 יעצר טרם קבלת תסקיר, נובעת משוני איכותי וכמותי בין השניים. **ראשית**, כנגד המשיב 1 יש חולשה ראייתית, בעוד כנגד משיב 2 הראיות מוצקות. **שנית**, מעשיו של המשיב 1 פחות חמורים ממעשיו של המשיב 2. **שלישית**, אין בחומר הראיות אינדיקציות מגבירות מסוכנות בעניינו של המשיב 1 וזאת בשונה מעניינו של המשיב 2, שהיה פעיל גם בשלב מוקדם יותר באירוע האלימות ונצפה מבצע את העבירה המיוחסת לו בזמן שאין איום ממשי עליו. הנה כי כן, ענינם של השניים שונה וכפי שקבע בית המשפט העליון בבש"פ 8347/16 **פלוני נ' מדינת ישראל: "כשם שאין לאפשר אפליה שאינה מוצדקת בין דומים, כך אין לאמץ שוויון מלאכותי בין שונים"**

ניתנה היום, י"ט אדר תשפ"ג, 12 מרץ 2023, במעמד הצדדים.